

**Jubilæum Sæculare Ecclesiæ Catholicæ Per Septendecim
Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala**

Per Septendecim Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala ; Ex Annalibus
Ecclesiasticis collectum Pro Xenio Oblatum Academicæ Sodalitati
Dominorum B. Mariæ Virginis Annunciatæ Herbipoli, Anno ...

Herbipoli, 1701

Decas VIII. Ab anno Christi 1070. ad 1080.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64765](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64765)

* * * * *
D E C A S VIII.

* Ab anno 1070. ad annum 1080. *

1071. **R**omanus Diogenes infeliciter cum
* **T**urcis confligit, & fuso exercitu
capitur ab Azamo Sultano, à quo Dioge-
nes interrogatus, quid ille Azamo factu-
rus fuisset, si vivum cepisset? respondit,
se in eum gravissimè animadversurum; at
tibi, inquiebat Azamus, vicem non repen-
dam, audio enim Christum vestrum doce-
re, hominem injuriarum immemorem esse
debere, & humilibus dare gratiam. De-
niq̄ue eum regio more excepit. Audita
hac clade, electus est statim Imperator Mi-
chaël Ducæ filius, Eudociâ in monasteri-
um detrusâ; missus obviam Diogeni redu-
ci ab Azamo Andromus, eum toto itinere
imposuit mulo per ludibrium, & adveni-
entem Michaël jussit excæcari, & vulne-
ribus non curatis, ac capite vermibus sca-
tente horribilis, populo objectus, omnia
hæc mala tam patienter tulit, ut ei vitam
immortalem & voluptates æternas pepe-
risset, nemo hætenùs in dubium revocârit:
Surrogatus est Michaël VII. cognomento
Ducas Parapinæus filius Constantini Du-

apu
estate
enen
l pra
& al
Bohe
Serun
abatu
xens
ogno
-Epi
; qu
Ger
hemi
us ju
cog
tum
oguti
onia
ocan
fimi
as
E-

cæ, qui Imperium multis casibus exercitum lubens suscepit, & ut serpentem floribus occultatum amplexatus est.

Floret circa hæc tempora Theophilus Archiepiscopus Bulgarorum, clarus commentariis in Evangelia.

✽(1072.)✽ Henricus Rex Germaniæ ob Ottonem Bavarix Ducem provinciam spoliatum, & ob nundinationem Episcopatum & Abbatiarum à Germaniæ Principibus apud Alexandrum Papam accusatus.

In Anglia jussu Pontificis Concilium Provinciale celebratur, & lite mota de primatu Ecclesiæ Cantuariensis ac Eboracensis primatus Cantuariensi adjudicatur.

Moritur Petrus Damiani vitæ sanctitatis & scriptis clarus, Dicitur est Damiani fratre suo, cujus amore & curâ infantulus neglectus, ex mortis faucibus retractus erat, cujus ideò nomen voluit suo semper adjungi, ut ejus minùs, quàm sui nominis oblivisceretur.

✽(1073.)✽ Alexander Papa Henricum Germaniæ Regem Romam evocat ad rationem factorum reddendam de labe symoniacâ, & gestis in Ottonem Bojariæ Ducem. Henricus autem annorum viginti duorum Rex adolescens obstinatiores

✽(1073.)✽ Alexander Papa Henricum in Synodo prohiberi jussit, ne ad Se-

dem sanctam appellaretur, atq; sic impiorum consiliis abstractus juvenis Rex telam orditus est, tam Imperio quam Ecclesiæ perniciosissimam.

Alexander II. moritur, Sedem relinquens successori Hildebrando Archi-Diacono sub nomine Gregorii VII. viro excellentis peritiæ atque virtutis, patriâ Soanenſi in Tuſciâ nato, & filio fabri, qui cùm adhuc puſio eſſet, in officinâ patris litteras neſciens caſu formavit ex ligni ſegmentis hoc dictum Davidis: *Dominabitur à mari uſque ad mare.* Præceptorem fortitus eſt virum ſanctum Laurentium Archi-Epiſcopum Amalphanum, à quo litteris & doctrinâ imbutus, atque ad Romanam Inſulam elaboratus eſt.

Gregorius VII. Pontifex electus, mox Principes Germaniæ concitatos in Henricum (crimina ſua jam ultrò conſitentem, & emendationem Pontifici pollicentem) auctoritate ſuâ ſedat. Econtra Philippum Galliæ Regem propter labem Simoniacam, quæ Galliam pervaserat, acerbè reprehendit, ut ſuis invigilaret, ac ſibi provideret, & obſequentem Regem experitur.

✱(1074.)✱ Gregorius Papa Legationem mittit ad Henricum pro Germaniæ rebus componendis, verùm ſana conſilia Pontificis eludit Henricus.

Romæ Concilium celebratur adversus incontinentes Clericos.

Gregorius Papa expeditionem parat adversus Saracenos, sed pium hoc opus metus mali, quod ab Henrico Ecclesiæ imminabat, penitus extinguit, cum jam 50. milia parata starent ad Orientem invadendum. Causa turbarum adscribitur Archiepiscopo Bremensi, qui Henricum adversus Pontificem concitavit: Luxuriosi quoque Sacerdotes multa in Gregorium & Mathildem fœda sparserunt, ut impuritatem suam fictis castissimorum turpitudinibus obtegerent.

(1075.) Henricus sibi à Saxonibus metuens, fingit reconciliationem cum Gregorio, ad quem litteras misit, quibus omnia pollicebatur. cum verò victoriam retulisset, jam ab hac parte securus, non minus ab Ecclesiâ matre, quam à Pontifice Patre alienatur.

Cintius seu Cinthius, vel Quintius Urbis Præfectus Romæ, vir sceleratus, frustra sæpè monitus à Gregorio Pontifice, ac tandem anathemate percussus, mediâ nocte cum suis satellitibus in eum irruens, sacris indutus vestibus retraxit ex altari, ac multis affectibus contumeliis abduxit in munitam domum. Quæ cum audisset populus Romanus,

nus,

nus, Pontificem liberavit, & domum Cinthii diripuit, eumque Urbe expulit, qui anno sequenti in Longobardiâ infelix exspiravit, Ferunt his turbis valdè implicatos fuisse Guilbertum schismaticum, postea Episcopum, & Hugonem Candidum Cardinalem homines sceleratissimos, & dignissimos hac perduellione ac parricidio.

✽(1076.)✽ Henricus Germaniæ Rex apertè in Gregorium rebellat, hunc enim in pseudo-Synodo Wormatiensi deponendum curat: at Pontifex vicissim in Concilio Romano Henricum excommunicat. Eodem anno idem Gregorius VII. Demetrium *Suinmur* dictum, Regem Dalmatiæ & Croatiæ creat, misso ad eum vexillo, ense, sceptro & coronâ.

✽(1077.)✽ Henricus paratis duobus ingentibus exercitibus ad prælium persuasus à Proceribus, ut Gregorio se submitteret, venit in Italiam quasi pœnitens, atque ægerrimè multoque labore superatis Alpibus attingit Ganusium, ubi Papâ diu cunctante, post edita signa pœnitentiæ Pontifex inter Missarum solennia parte sacræ hostiæ acceptâ, rogans Deum, ut, si reus esset subitâ morte periret; partem aliam Henrico obtulit, sed hanc ille recipere non est ausus, à Gregorio tamen absolu-

tionem accepit. Comitissa Mathildis quoque tunc obtulit S. Petro & Romanæ Sedis Liguriam & Tusciam, verita, ne hæc sibi ab Henrico armato eriperentur,

Henricus in pristinam contumaciam relabatur, & Pontifici insidias struit. Eius proinde perfidiam exosi Principes Germaniæ, in scio & inconsulto Pontifice, Henrico exauctorato, Rudolphum Sueviæ Ducem Regem creant.

✠(1078.)✠ In Oriente Nicephorus cognomento Botoniatæ Michaële Duce cum Mariâ conjugē in monasterium detruso, coronatur à Cosmâ Patriarchâ, qui Xiphilino mortuo successerat, Tyrannum autem excommunicavit Gregorius VII. quia Michaël Latinis communicaverat, multaque dona Cassino monasterio contulerat, veræ pietatis & fidei monumenta.

Perseverârunt hoc anno turbæ inter Henricum Regem & Gregorium Pontificem. Anathematis fulmine afflantur schismatici, ac præcipui seditionis auctores, Guibertus Ravennas, & Hugo Candidus Cardinalis, aliique, quos ab Henrico collatæ dignitates & scelera colligabant.

✠(1079.)✠ Berengarius iterum ejurat hæresin, quam sæpè jam evomuit, iterumque resorbuit.

Defe-

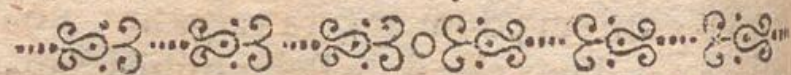
Deferuntur ad Romanam Synodum
novæ querelæ a Legatis Rudolphi Regis
ob profanata sacra, Sacerdotes & Episco-
pos in vincula coniectos aut trucidatos. Et
Henricus quidem visus est mitior, & pro-
misit se acquieturum Concilii placitis, sed
cùm bella huic cum Rudolpho prosperè
cessissent, divinis beneficiis efferatus, sem-
per se sui similem, id est, sceleratum & per-
jurum præstitit.

S. Stanislaus Episcopus Cracoviensis in-
ter Missæ Sacrificium Martyrio afficitur,
jussu Boleslai Regis Poloniae, ideò Grego-
rius in fratricidam fulmen excommunica-
tionis vibrat, eum regno privat, subditos
ejus Sacramento fidelitatis eximendo.
Probavit Gregorii sententiam Deus; nam
Boleslaus profugus & versus in insaniam
intra biennium, dum ut fera vagatur, vo-
ratus à canibus, terribile Principibus San-
ctorum persecutoribus exemplum.

✱(1080.)✱ Confirmatur à Gregorio
Rudolphus Rex Germaniæ. Henricus vi-
cissim Brixiam pseudo-Synodum indicit,
quò aliquot Germaniæ Episcopi conveni-
entes Gregorium tanquam Ecclesiæ & Im-
perii subversorem, imò etiam tanquam ma-
gum deponunt, ei que substituunt Wig-
bertum, seu Guibertum Archi-Episcopum

Ravennatem sceleratissimum, & dicunt
Clementem III. Scripsit autem pro Gre-
gorio apologiam Anselmus Lucensis Epi-
scopus, cui tantò plus fidei adhibitum est,
quantò ejus sanctimonia jam toti orbi te-
stator erat. Gregorius interim Coronam
auream misit Rudolpho his verbis inscrip-
tam: *Petra dedit Petro, Petrus Diadema Ru-*
dolpho. Sed non diù uti licuit, prælio e-
nim atrocissimo Henricum inter & Rudol-
phum commisso, hic manum, & paulò Post
vitam amittit, schismaticis supra modum
insultantibus.

Inventum est hoc anno Salerni diù oc-
cultatum corpus S. Matthæi, cui magni-
ficam Basilicam curavit Robertus Guiscar-
dus Nortmannorum Dux, factus ex impro-
bo & excommunicato pientissimus.

DE CAS IX.

✽ *Ab anno Christi 1080. ad 1090.* ✽

1081. **R**obertus Guiscardus in Orientem
✽ 15. millia Nortmannorum tradu-
cit, quibus occurrens cum centum septua-
ginta millibus Alexius Comnenus turpiter
superatus est.

Henricus ex Rege jam tyrannus cum
Guil.